

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
12 Иж 745/17
26.05.2017. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Небојше Марковића, председника већа, судије Зорице Туцаков и судије Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари извршних поверилаца и то: 1. реда АА из ....., 2. реда ББ из ....., 3. реда ВВ из ....., 4. реда ГГ из ....., 5. реда ДД из .... и 6. реда ЂЂ из ..., које заступа Мољац Александар, адвокат у Новом Саду, против извршног дужника ДУНАВ ГРУПА АГРЕГАТИ АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО НОВИ САД, решавајући о жалби извршних поверилаца изјављеној против решења Привредног суда у Новом Саду 2 И 38/17 од 25.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба извршних поверилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Новом Саду 2 И 38/17 од 25.04.2017. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Новом Саду 2 И 38/17 од 25.04.2017. године првим ставом одбијен је предлог за одређивање привремене мере ближе описане у изреци побијаног решења. Другим ставом је одбачен предлог за извршење на основу извршне исправе од 11.04.2017. године.

Извршни повериоци су благовремено изјавили жалбу у којој су у битном навели да је побијано решење неразумљиво и контрадикторно само себи и одлучним чињеницама на основу којих је донета одлука, те да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а на основу којег је погрешно примењено материјално право, те да је првостепени суд пропустио да увиди да је предметно založno право установљено судским принудним путем, те да се у том случају има сматрати као посебна хитност у решавању и обезбеђивању потраживања извршних поверилаца установљењем залогa, те да предметни брод на којем је установљено založno право у корист извршних поверилаца никада није предат њима, суду или неком трећем лицу на чување, те да се извршни дужник понаша на начин да осујети и отежа наплату дугованих износа, те даље, извршни повериоци је указао на одредбу чл. 25. Закона о уређењу судова која на јасан и недвосмислен начин уређује надлежност привредног суда односно да је привредни суд надлежан да одређује и спроводи извршење и обезбеђење на бродовима

и ваздухопловима, те се у том случају има применити правило *lex specialis derogat legi generali*, нарочито у ситуацији када цитирана одредба није престала да важи. Предложили су да Привредни апелациони суд жалбу извршних поверилаца усвоји и преиначи побијано решење на тај начин што ће одредити извршење спрам поднетог предлога за извршење на основу извршне исправе.

Према стању у списима, извршни повериоци су путем свог пуномоћника, дана 11.04.2017. године поднели првостепеном суду предлог за извршење на основу извршне исправе, заједно са предлогом за одређивање привремене мере, као у изреци овог решења, наводећи да је правноснажним решењем Привредног суда у Новом Саду бр. И 248/16 од 18.10.2016. године дозвољен упис заложног права на боду „71160“ у својини извршног дужника, у корист заложних, а овде извршних поверилаца, ради обезбеђивања њиховог потраживања, те су предложили да суд донесе решење о извршењу с тим што ће ово извршење спровести Привредни суд у Новом Саду, као и да одреди привремену меру, јер постоји опасност да ће извршни дужник предметни брод отуђити односно да ће га отпремити у иностранство. Првостепени суд је примерак предлога за одређивање привремене мере са прилозима доставио извршном дужнику путем курира тога суда, али је достава на адресу седишта извршног дужника остала неуспешна, јер се на наведеној адреси нико не налази и просторије су закључане. Потом је суд извршио увид у приложено документацију достављену од стране извршног повериоца и размотрио његове наводе из предлога за издавање привремене мере, па је нашао да нису испуњени услови за издавање предложене привремене мере, а на основу чланова од 447. до 459. ЗИО, те је одбио одређивање привремене мере, а из разлога што су потраживања извршних поверилаца већ обезбеђена уписом заложног права на предметном броду. Поред тога извршни повериоци нису учинили вероватним да ће без овако предложене привремене мере извршни дужник осујетити или знатно отежати наплату потраживања тиме што ће своју имовину отуђити, прикрити или на други начин њоме располагати, те стога нису испуњени кумулативни услови за одређивање привремене мере и члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу, нити постоји претпостављена опасност по новчано потраживање из чл. 450. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Ценећи предлог за извршење пописом, проценом и продајом брода „71160“, а који предлог су извршни повериоци поднели дана 11.04.2017. године Привредном суду у Новом Саду је од стране истог суда одбачен из разлога што су извршни повериоци били дужни да у предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе назначе конкретно одређеног и месно надлежног јавног извршитеља да спроведе извршења, а што исти нису учинили, те је првостепени суд на основу одредбе чл. 64. ст. 2. Закона о извршењу и обезбеђењу одлучио као у ставу 2. изреке побијаног решења. За овакву своју одлуку првостепени суд је дао и додатно образложење: да је чланом 4. ст. 1. и 2. Закона о извршењу и обезбеђењу наведено да је суд искључиво надлежан за извршење заједничке продаје непокретности и покретних ствари, чињења, нечињења или трпљења као и извршење извршних исправа у вези са породичним односима и враћањем запосленог на рад, а да су јавни извршитељи искључиво надлежни за извршење осталих извршних исправа. Дакле, циљ новог Закона о извршењу и обезбеђењу је да се спровођење извршења одвија пред јавним извршитељима, осим изузетака који су законом таксативно наведени, а које спровођење извршава надлежни суд, међутим у тим изузецима нису наведени бродови.

Код оваквог стања ствари, по мишљењу Привредног апелационог суда, правилна је ожалбена одлука првостепеног суда, те не стоје жалбени наводи извршних поверилаца.

Жалбени наводи извршних поверилаца да се извршни дужник понаша на тај начин да може да осујети и отежа наплату дугованог износа, није поткрепљен нити иједном чињеницом која указује на понашање којим извршни дужник било осујећује или отежава наплату, нити је достављен иједан доказ у прилог тој тврдњи.

Тачан је навод жалбе да је одредбом чл. 25. Закона о уређењу судова прописано да је привредни суд надлежан да одређује и спроводи извршење и обезбеђење на бродовима и ваздухопловима, и наставак жалбеног навода је тачан да се у конкретном случају има применити правило *lex specialis derogat legi generali*, тј. да посебан закон (Закон о извршењу и обезбеђењу) дерогира општи (Закон о уређењу судова). Нејасно остаје, једино шта су жалиоци овим жалбеним наводом желели постићи.

Са наведеног Привредни апелациони суд је на основу одредбе чл. 79. ст. 1. Закона о извршењу и обезбеђењу одлучио као у изреци.

ЗТ/СС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Небојша Марковић,с.р.

За тачност отправка